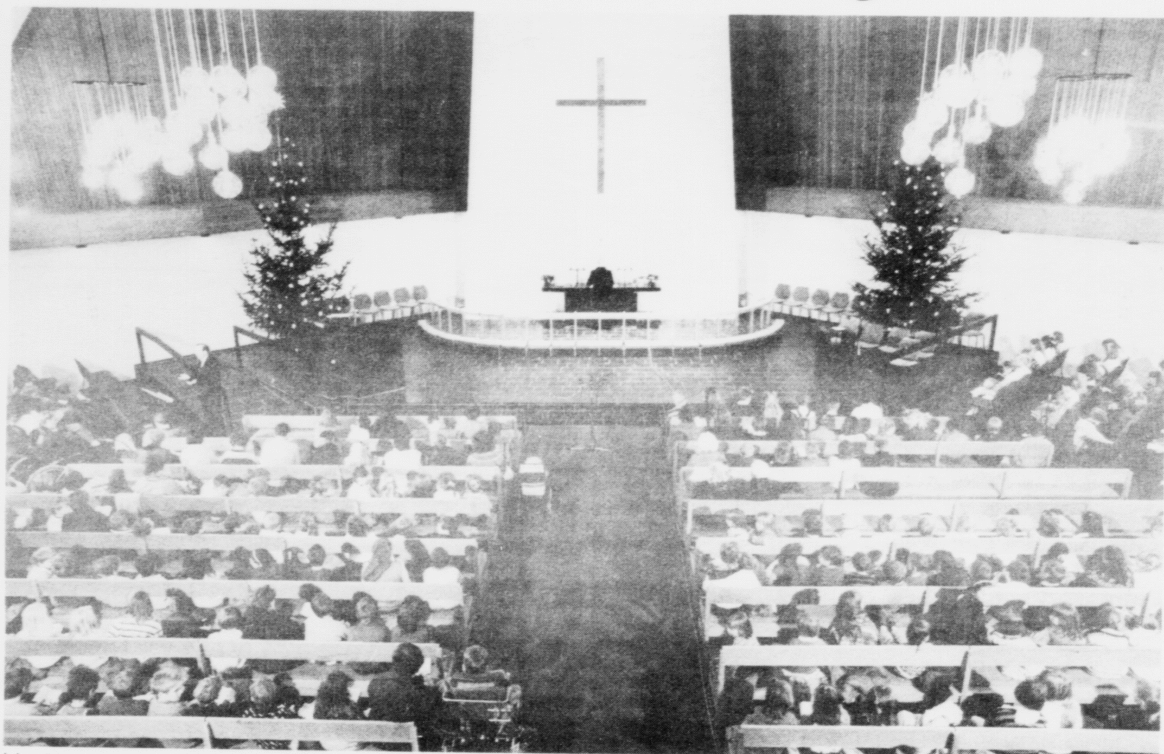

Jólagudstænasta í Vesturkirkjunni

kalmar foto

Jólagudstænasta í Vesturkirkjunni saman við Sankta Frans skúla, og skúlanum á Trøðni 16. des. 1988 v/Una Næs.

Vækomín øll til jólagudstænastu í Vesturkirkjunni í dag!

Fyrst skulu vit biðja eina bøn saman:

Vit takka tær góði Gud fyri, at tú lats tað vera jól her á jørð. Takk fyri, at tú hevur sent okkum Jesus í heimin sum heimsins frelsara.

Vit takka tær fyri allar góðar gávur, tú gevur okkum. Lær okkum í øllum førum at takka fyri tær.

Vit biðja teg nú, vera tú okkara millum hesa lötuna og gera hana ríka fyri okkum. Takk fyri, at vit kunnu samlast her at hoyra titt orð, og hjálpa okkum so at gera eftir tí, sum vit hoyra.

Hoyr okkara bøn í Jesu navni, Amen!

Hetta heilaga evangelið

skrivur Lukas evangelið í 2. kapitli v. 1-22: »Men tað hendi í teimum døgum, at tað komu boð frá Augusti keisara um, at allur heimurin skuldi verða skrivaður í manntal. (Hetta fyrsta manntali var, meðan Kvinius var landshövdingi í Syriulandi).

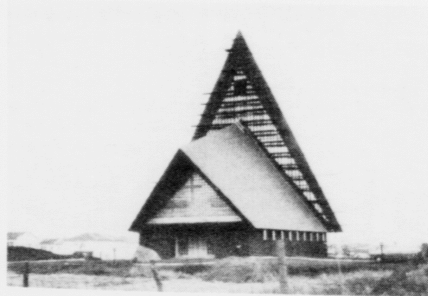
Og øll fóru at verða skrivað, hvør í ættarbygd sína.

Men eisini Jósef fór úr Galilea, úr bygdini Nasaret, niðan til Judea, til Dávids bygd, sum eitur Betlehem, tí at hann var slektaður av Dávids húi og ætt, at verða skrivaður, saman við Mariu, trúlovaðu festarmoy síni, sum var við barn.

Og hon átti son sín, hin fyrstafødda, og hon reivaði hann og legði hann í eina krubbu, tí at ikki var rúm fyri teimum í tilhaldshúsinum.

Og tað vóru hirðar har í sama bygdarlaginum, sum lógu úti á markini um náttina og goymdu at seyðafylgum sínum.

Og sí, eingil Harrans stóð hjá teimum, og dýrd

Harrans ljómaði rúndan um teir, og teir vórðu ógvuliga óttafullir. Og eingilin segði við teir: »Óttist ikki; tí sí, eg kunnger tykkum eini stór gleðið, sum skulu verða fyri alt fólk. Tí at tykkum er í dag ein frelsari føddur, sum er Harrin Kristus í Dávids staði! Og hetta skulu tit hava til merkis: Tit skulu finna eitt barn reivað og liggandi í eini krubbu.»

Og í somu stund var hjá einglinum ein fjøld av himmalskum herskarum, sum lovaðu Gudi og segdu: »Heiður veri Gudi í hægsta himli, og friður á

jørð, og í menniskjum góður tokki!»

Beint nú hava vit hoyrt jólaevangelíð ella jólaboðskapin.

Tað er ein vøkur søga um eitt barn, sum verður føtt. Tað er einki lög í tí. Tað eru kanska fleiri av tykkum, sum minnst, tá ið okkurt av yngru systkjum tykkara var føtt.

Tað er heldur einki lög í tí, at seingin hjá Jesusbarninum var ein krubba. Tí tit hava nokk lisið ella sæð á filmi ella í sjónvarpinum tað sum verri er at sova í enn eini krubba!

Tað størsta vit verða mint á hvørji jól er, at Gud

hefur givið okkum sín einasta son sum frelsara. Ein frelsari er ein, sum bjargar okkum, tá ið vit eru í neyð. Vit kunnu eisisni kalla hann ein bjargingarmann. Og tað vita tit hvat er!

Vit hava brúk fyri bjargingarmonnum bæði á sjógvi og á landi.

Men við hesum bjargingarmanninum, sum eitur Jesus er øðrvísi.

Vit hoyrdu tað, sum eingilin segði við hirðarnar úti á markini: »Óttist ikki; tí sí, eg kunnger tykkum eini stór gleðið, sum skulu verða fyri alt fólk. Tí at tykkum er í dag ein frelsari føddur, sum er Harrin Kristus í Dávids staði!»

Tað vóru hirðarnir, sum fyrst hoyrdu gleðið, men hesi gleðið skuldu vera fyri alt fólk. Tað vil siga fyri øll menniskju á jørðini.

Tað er fyri øll okkum, at ein frelsari er føddur.

Vit vita, at menniskju er uymisk, men tað ger ongan mun í Guds eygum. Sjálvt um vit eru ymisk í skapi, í húðliti og lyndi,

so er tað fyri okkum øll, at ein frelsari er føddur.

Vit hava øll brúk fyri einum frelsara, einum bjargingarmanni, og vit hava eisini brúk fyri hvørjum øðrum.

— So er líka mikið, um vit eru hvít, sum hesin lego-kubbin ella reyð sum hesin, ella gul, sum hesin ella svart, sum hesin.

Lego-kubbar kenna tit øll. Teir finnast í nógvum litum og í ymiskum støddum. Men vit hava brúk fyri øllum støddum og litum, tá ið vit byggja við teimum.

Kubbarnir binda hvønn annan saman og vit fáa eina heild burtúr. Tað kann vera eini hús, eitt skip, ein flúgvari ella hvat vit nú kunnu finna uppá at byggja.

Gleðið, sum hirðarnir hoyrdu, skuldu vera fyri alt fólk.

Á jólum hoyra vit jú serliga um, tá ið Jesus var føddur, og hvussu gláðir

